

עת"א 17/08/16531 - צלאח אבו נאצ'ר נגד ועדת השחרורים, הייעץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 17-08-16531 אבו נצר נ' ועדת השחרורים ואח'
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט ורדה מרוז, סג"נ כבוד השופט יעקב שפר,
סג"נ
צלאח אבו נאצ'ר העותר

נגד
המשיבים
1. ועדת השחרורים
2. הייעץ המשפטי לממשלה

nocchim:

העוטר ובא כוחו עו"ד נටור שאדי

ב"כ המשיב 2 עו"ד ינאי גורני

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

העוטר מרצה עונש מאסר שיש לשך שנה בגין שב"ח והתרפות לדירה, כאשר פרץ לדירה לאחר שבعلיה יצאו ממנו, פתח מגירות בחדר השינה וארון, ניסה לפתח כספת שנמצאה בארון וכשלא הצליח עזב את הדירה כשהיא לא מסודרת והכספת שברה.

העוטר מלין על החלטת המשיב 1 (להלן: "הוואודה") מיום 12.07.2017 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי.

ב"כ העוטר טוען בכתב העירה ובתיונו בפניינו כי שגתה הוועדה כאשר קבעה שהעוטר לא שולב בטיפול, שכן במהלך מאסרו הוא השתתף בקבוצה פסיכו-חינוכית, ומלביד זאת הוא משתמש כאסיר חונך לעצורי השגחה והתנהגותו במהלך מאסרו היא חיובית.

ב"כ העוטר טוען כי הוועדה באה בדעה קודמה באשר לבקשת העוטר לשחרור על תנאי, שכן הוא שוהה בלתי חוקי ומשכך לא ניתן לשחרר אותו גם לאחר שעבר הליך טיפול ולא ניתן לשחרר אותו בתנאי תכנית טיפולית של רשות או של

עמוד 1

מרכז אלעמל, ولكن לא הציג בפני הוועדה ובפנינו תכנית שיקומית של מרכז אלעמל.

ב"כ העותר טוען כי העותר היה אסיר למשך תקופה קצרה יחסית, ומשכך לא ניתן היה לשלב אותו בהליך טיפולו בשל יתרת מסר קצרה ומסיבה זו גם לא ניתן היה לקבל עבورو תכנית שיקומית לאחר שחרורו.

ב"כ המשיב מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר, הוא מצביע על המטוכנות שנובעת מהתנהגותו המתבססת על העבריות נושא מסרו הנוכחי ועל עבورو הפלילי הכלול בלבד מכניסה שלא כדי לתחומי מדינת ישראל גם עבירות נלוות שבגין ריצה עונשי מסר שלא הרתיעו אותו מלחזר ולהיכנס שלא כדי לתחומי המדינה ולבצע עבירות.

ב"כ המשיב מפנה לכך שהעותר לא עבר כל הליך טיפול במהלך מסרו והשתתפותו בקבוצה פסיכו-חינוכית לא מהווה הליך טיפול אלא רק אמצעי להתמודדות במהלך מסרו וכן לא הגיע תכנית שיקומית לאחר שחרורו על תנאי.

עjon בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי לא התعلמה מהתנהגותו החייבית של העותר במהלך מסרו ומהיותו אסיר תומר, אך גם התייחסה, ובדock, לעבورو הפלילי של העותר שנית לכנות אותו אסיר חזרתי שכן גם אם לא שוחרר על תנאי ממאיסרים קודמים הרי הוא לא למד ללקח מאותם מאיסרים וביצע עבירות סמור יחסית לשחרורו מהם.

הועדה זקרה לחובתו של העותר את העבודה שלא השתתף בהליך טיפול ייעודי ושלא הציג תוכנית שיקום לקרה מסרו על תנאי, ויש בכך בנוסף להיותו של העותר אסיר חזרתי כדי להצדיק את ההחלטה נושא העתירה.

טענת העותר לפני הוועדה ולפנינו לפיה נכנס ארצה במועד ביצוע העבירות נושא מסרו הנוכחי על מנת להתרנס נסתרת ממנה וביה על ידי העובדה הבלתי מוחחת על ידי העותר, לפיה עובר למסרו הוא עבד בחנות לאלקטרוניקה במקום מגורי.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

<#3#

ניתן והודע היום ו' אלול תשע"ז, 28/8/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

**ארהם טל, נשיא
אב"ד**

**ורדה מרוז, שופט
סגן**

**יעקב שפר, שופט
סגן**